

[Marianne Bentsen-Pedersen]

vi få ud fra de forsøg, der kommer? Jeg synes, det er meget vigtigt, hvis vi skal lave en stor udbygning af lokalradioen – hvad jeg synes vi skal – at vi får et så godt bedømmelsesgrundlag som overhovedet muligt, og her mener jeg, at kablerne vil være en udmærket måde at få udsendelserne distribueret på.

Jeg forstår ikke helt, at venstre mener, vi skal have opbygget det nødvendige UHF-net i løbet af 5–6 år, for meget store dele af de planer, der i hvert fald for øjeblikket er omkring UHF-nettet, vil jo være fuldstændig overflødige, i det øjeblik vi får kablerne. Jeg mener derfor, at der skal en meget klar koordinering til i hvert fald, før man bygger noget som helst ud på dette område, og jeg tror, det meste vil blive overflødigt.

Mogens Voigt (FP):

Jeg skal ikke undlade at gøre opmærksom på, at fremskridtspartiet naturligvis synes bedst om det forslag, som for øjeblikket ligger i kulturudvalget, og som vi havde til første behandling her for en god måneds tid siden. Det hedder ikke DUR, men DFR, og det står for Danmarks Frie Radio. Og når jeg siger det, er det, fordi den konservative ordfører også var inde på, at det nok var rarest, hvis de partier, der ønskede et brud med Danmarks Radios monopol, prøvede at koge disse forslag sammen til én fælles ret. Jeg skal give den konservative ordfører tilsgagn om, at noget sådant vil fremskridtspartiet gerne medvirke til.

Men det forslag, vi her har til behandling, er jo igen et forslag, der tager sigte på at bryde Danmarks Radios monopol, og som jeg sagde ved det tidligere forslags behandling, ser vi positivt på et sådant initiativ. Jeg mener, det er nødvendigt at få et modstykke til det nuværende monopol, der åbenbart ser det som sin opgave at svine virksomheder til, lave folkedomstole for øjnene af 2–3 mill. seere og oppiske følelsesladede stemninger mod f. eks. beredskabsplanen for Barsebäck. Og ikke nok med det: man slæber også lude-re og langtidforbrydere ind i studiet. Det tror jeg at en stor del af befolkningen gerne vil have et modstykke til.

Jeg har også sagt tidligere, når vi har behandlet forslag om Danmarks Radio, at jeg betragter Danmarks Radio som den største politiske magtfaktor herhjemme, væsentlig-

større end LO, og det siger ikke så lidt. Det skal siges igen og igen, at Danmarks Radio er den største politiske magtfaktor, og derfor er det nødvendigt, at vi får et modstykke hertil, der vil give befolkningen en mere alsidig, en mere saglig og en mere sober orientering om, hvad det egentlig er, der foregår i dette land. En af mulighederne for at få brudt det ensidige monopol, som vi har, vil være, at vælgerne nu holder op med at stemme på socialdemokratiet, holder op med at tro, at socialdemokratiet er en god barnepige. For det, socialdemokratiet ønsker, er jo at være barnepige, at bestemme, hvad folk skal se i TV, og derfor vil jeg sige til vælgerne: hold op med at stemme på socialdemokratiet, for det er en dårlig barnepige!

Arne Melchior (CD):

Det er jo et dejligt navn, man har fundet til nyskabelsen her; det står i overskriften til forslaget. Hvis der kan gives garanti for, at der kun bliver sendt i dur, vil det jo være dejligt. Jeg tror nu ikke rigtig på den med uafhængigheden, og det gør hr. Mogens Voigt jo heller ikke, kan jeg høre, for han vil allerede bestemme, hvad det nye skal være: det skal være et modstykke til Danmarks Radio, og det skal sende noget andet end det, Danmarks Radio sender. Hvad vil det sige? Hvis de er uafhængige, må de jo sende, hvad de vil. Og hvad trykker de uafhængige aviser? Spiller de ikke i høj grad med, netop når der laves sensationsjagt i monopolradioen? Er der ikke et pragtfuldt samspil dér? For det første er alle afhængige af noget og af nogen, og det skal vi også være. Jeg tror ikke, der er ret mange, der egner sig til at bimle og bamle frit i luften svævende. Uafhængig, det er sådan en påstand. Der er også en avis, der kørte frem i mange år med, at det var en uafhængig avis. Uafhængig af hvad? Uafhængig af hvem? Vi er alle afhængige, og vi skal også alle have et tilhørsforhold, et afhængighedsforhold, et program og nogle målsætninger at leve op til. Og den måde hr. Mogens Voigt her beskrev uafhængigheden på, var i hvert fald en programmerklæring: sådan ville han have det. Det har ikke meget med uafhængighed at gøre. Men o.k., monopolbruddet er jeg enig både med venstre og med hr. Mogens Voigt i at vi skal have, konkurrence skal vi have, friheden skal